

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 3 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 75 kr. in za četrt leta 60 kr., — po pošti prejemane pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 40 kr. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (inserate) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 8 kr., za dvakrat 12 kr., za trikrat 15 kr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 3. maja 1895.

Politiški oddelek.

Poziv!

Na Veliko noč opustošil je grozen potres naše cve-toče deželno glavno mesto Ljubljano in nje okolico na daleč okrog.

Že prvi sunek, ki je bil malo pred polunočjo, bil je toli silen, da so se vse hiše zmajale, mnogo ljudij pa je bilo žrtva grozne katastrofe. Nadaljnji sunki so uničili še ostalo popolnoma. Milijone iznaša škoda, ki jo je povzročil potres na hišah; preteča gospodarska beda ne da se preračunati.

Brez stanovališča jih je na tisoče ljudij, ki bivajo v šotorih in barakah; mej njimi je otrok v najnežnejši dobi in bolnikov.

Prebivalstvo je vsled te najgroznejše vseh prirodnih sil upropaščeno. Zaupanje v Boga bode se povzdignilo in ojačilo, vendar mu morajo pomagati soljudje v obili meri, ako si hoče postaviti razdejane cerkve in šole, ako si hoče sezidati nova stanovališča ter si tako zagotoviti po-goje svojega gospodarskega vstajenja.

Njega Veličanstvo naš milostivi, dobrotni cesar pri-skočil je prvi na pomoč, kakor navadno, tako tudi zdaj, z bogatim darom.

Nas pa, stoječe še vedno na tresoči se zemlji, pre-šinja le jedna misel, kako svojemu nesrečnemu prebival-stvu pomagati in ga rešiti, in zategadelj apelujemo v teh težkih in tožnih časih na sočutje in ljubezen do bližnika po širnem svetu in prosimo pomoči.

V Ljubljani, meseca aprila 1895.

Pomožni odbor za Ljubljano in okolico:

Viktor baron Hein, častni predsednik.

Oton Detela, I. namestnik.

Peter Grasselli, II. namestnik.

Dr. Josef Račič, načelnik.

Leo grof Auersperg, Otomar Bamberg, Fran Do-berlet, dr. Sebastjan Elbert, Janez Flis, dr. Vinko Gregorič, Ivan Hribar, Andrej Kalan, dr. Valentin Krisper, Josef Krisper, Matija Kunc, Peter Lassnik, Leopold bar. Liechtenberg, Josef Luckmann, Emerich Mayer, Janez Mathian, Ivan Murnik, Ivan Perdan, Vaso Petričič, Karol Polak, dr. Adolf Schaffer, dr. Anton vit. pl. Schoeppel, Ferdinand Souvan, dr. Josip Suppan, dr. Ivan Tavčar.

Dunaj za Ljubljano.

Nesreča, ki je zadela slovenske pokrajine, zlasti njih središče Ljubljano je velikanska in le z izredno pod-poro je mogoče pripomoči, da se naša dežela zlasti bela Ljubljana reši popolnega propada. Škoda ni jedino na poslopih, temveč po nesreči je prenehala v Ljubljani vsaka trgovina, mnogi obrtniki zgubili so ves zaslužek. Premožnejše prebivalstvo je ostavilo mesto po strašni katastrofi. Lahko rečemo, da je najmanj 5000 ljudij zadnji čas ostavilo Ljubljano, in to so najboljši sloji, ka-teri so dajali zaslužka trgovcu in obrtniku.

Krojači, čevljarji, šivilje in še nekateri drugi sta-novi nimajo nobenega dela. Pa še tisti, ki bi morda kaj naročili, sedaj pri njih ne naroči, ker ne ve, kje jih iskati, ker ne bivajo v svojih stanovanjih, temveč bivajo kje v barakah ali šotorih. Nekatero ulice so dolgo bile zaprte, ker je hoja po njih bila nevarna in v njih ni bilo najmanjšega prometa.

Ljudje, ki so bili prisiljeni zapustiti svoja stano-vanja in se preseliti v šotore ali barake, ali pa spati celo pod milim nebom, so izpostavljeni mnogim nezgodam. Posebno prve dni je več ljudij zbolelo od strahu in pre-hlajenja ali pa zaradi pomanjkanja redne hrane. Beda, ki je vladala, je nepopisljiva in bode zapustila neizbris-ljive posledice. Lahko rečemo, da polovica prebivalstva ne more stanovati v svojih stanovanjih.

V tacih okoliščinah je naša dežela, osobito naša stolno mesto potrebno znatne in hitre pomoči. Ta pomoč